

bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX S6300" – 12 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX S9300" – 11 bucăți, obiective "AF-S DX Nikkor 50 mm. f/1.4 G" – 2 bucăți, obiective "AF-S DX Nikkor 55-300 mm. f/4.5-5.6 ED VR" – 3 bucăți, la preț total de 567.260 lei, au fost supuse confiscării speciale în proprietatea statului.

2. Instanța de fond a constatat că la 22 aprilie 2013, aproximativ orele 09.00, Lupu Paul, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă și în scop cupidant, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, la linia de control "intrare camioane" a postului vamal Leușeni – Albița, în cadrul controlului vamal al captractorului de model "Scania", n.î. C LN 629, condus de acesta, ce tracta semiremorca de model "Schmitz", n.î. EA 256, ce se deplasa din Italia, de la sediul întreprinderii "Top Plant Vivai Societa Agricola" S.S. spre Republica Moldova la sediul S.R.L. "Vitalitifruct Expo", în care se găseau, conform actelor de însoțire, pomi fructiferi, în cadrul controlului vamal intenționat nu a indicat în declarația vamală și nu a prezentat controlului vamal mărfurile tănuite, de către el și alte persoane neidentificate, în interiorul lăzilor laterale ale semiremorcii și anume: aparate de fotografiat de "Nikon D 3100", cu obiectiv AF-S DX Nikkor 18-55 mm.f/3.5-5.6 G VR – 60 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon D 5100", cu obiectiv AF-S DX Nikkor 18-55 mm.f/3.5-5.6 G VR – 18 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX L310" – 36 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX L610" – 7 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon D7000", cu obiectiv AF-S DX Nikkor 18-105 mm.f/3.5-5.6 G ED VR – 4 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX S6300" – 12 bucăți, aparate de fotografiat "Nikon COOLPIX S9300" – 11 bucăți, obiective "AF-S DX Nikkor 50 mm. f/1.4 G" – 2 bucăți, obiective "AF-S DX Nikkor 55-300 mm. f/4.5-5.6 ED VR" – 3 bucăți.

Conform raportului de evaluare nr. 448/2013 din 22 aprilie 2013, valoarea în vamă a lotului de marfă nedeclarată constituie suma de 567.260 lei

Instanța a statuat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a fost înputernicit de cunoscutul său Cristi să preia camionul. Nu i s-a comunicat că în camion se găseau și aparatele de fotografiat.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Beșleaga M., inspector superior STISV Biroul Vamal Leușeni, a relatat că în urma scanării camionului condus de inculpat, a fost sesizat ceva suspect în lăzile laterale. Fiind deschise, în spatele paleților din lemn au fost descoperite aparatele de fotografiat în număr mare. Inculpatul avea acces la lăzile laterale și era obligat să declare toată marfa deținută în unitatea de transport.

Martorul Nimerenco V., șef SPC Biroul Vamal Leușeni, a indicat că efectuând controlul, în prezența lui Ciobanu D. și Beșleaga M., responsabili de tură, s-a constatat că marfa dată a fost acoperită cu paleți din lemn, inculpatul fiind obligat să declare întreaga marfă deținută în unitatea de transport.

Procesul-verbal de examinare din 22 aprilie 2013, reflectă acțiunea procesuală de examinare a unității de transport, cap-tractorului de model "Scania", n.î. C LN 629, condus de inculpat, ce tracta semiremorca de model "Schmitz", n.î. EA 256.

Potrivit procesului-verbal din 23 aprilie 2013, au fost examinate aparatele de fotografiat depistate.

Conform raportului de evaluare nr. 448/2013 din 22 aprilie 2013, întocmit de Secția venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor a Biroului Vamal Leușeni, valoarea în vamă a aparatelor de fotografiat și accesoriilor reținute constituie 567.260 lei.

Procesul-verbal din 23 aprilie 2013, reflectă acțiunea procesuală de examinare a declarației vamale, întocmită de Lupu P. la 22 aprilie 2013.

Argumentele apărării că inculpatul a acționat necunoscând despre existența lotului de marfă nu pot fi reținute.

Legislația vamală prevede un șir de reguli obligatorii pentru transportatorii de mărfuri, inculpatul la momentul preluării încărcăturii având și obligația să se informeze deplin despre genul încărcăturii ce urmează a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova, cantitatea acesteia și destinația mărfurilor, precum și să verifice integritatea, plenitudinea și autenticitatea documentelor de însoțire asupra mărfurilor preluate spre transportare.

Deși inculpatul nu a dorit și nu a prevăzut posibilitatea survenirii faptei incriminate, trebuia și putea incontestabil să o prevadă și să ia toate măsurile pentru a nu fi admisă, fapt nerealizat de către acesta.

Totodată, inculpatul a recunoscut că responsabil de transportarea și declararea mărfurilor este conducătorul unității de transport, adică el, în calitate șofer preluând din România unitatea de transport.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, ca tentativă de contrabandă, adică tentativă la trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, eludându-se controlul vamal, prin nedeclararea în documentele vamale, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunii comise, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat și este caracterizat pozitiv, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, că lipsesc pe caz circumstanțe agravante, considerând oportun a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța incorect a stabilit pedeapsa inculpatului, cu aplicarea art. 79 Cod penal, aceasta nefiind echitabilă în raport cu fapta săvârșită și consecințele cauzate, contravenind prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal.

Nu au fost întrunite condițiile privind aplicarea art. 79 Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocatul Marina Bernicova, în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanta a indicat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2015, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Lupu Paul a fost condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ce constituie 60.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că apărarea a solicitat audierea martorilor Loghin C. și Lupu C., cetățeni ai României, anexarea la dosar a actelor de însoțire a mărfurilor, ce confirmă proprietarul acestora, însă fără a preciza care au fost motivele care au împiedicat prezentarea probelor respective în instanța de fond, precum și care împrejurări importante pentru soluționarea cauzei urmau a fi stabilite prin aceste probe, demersul înaintat fiind respins ca nefondat.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele verificate și cercetate suplimentar: procesul-verbal din 22 aprilie 2013 de examinare a unității de transport, cap-tractorului de model "Scania", n.î. C LN 629, condus de inculpat, ce tracta semiremorca de model "Schmitz", n.î. EA 256; raportul de evaluare nr. 448/2013 din 22 aprilie 2013, întocmit de Secția venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor a Biroului Vamal Leușeni potrivit căruia valoarea în vamă a aparatelor de fotografiat și accesoriilor reținute constituie 567.260 lei; procesul-verbal din 23 aprilie 2013 de examinare a declarației vamale; declarația vamală întocmită de Lupu P. la 22 aprilie 2013; procesul-verbal din 23 aprilie 2013 de examinare a aparatelor de fotografiat depistate.

Instanța de fond corect a stabilit și apreciat probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

Probele puse la baza sentinței au fost obținute legal și sunt admisibile, conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, apreciate din punct de

vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și a calificat fapta, concluziile fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de condamnare a inculpatului.

Instanța de apel este solidară cu concluziile instanței de fond, vinovăția inculpatului fiind demonstrată integral, iar fapta acestuia întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de fond corect a reținut că inculpatul, în calitate de transportator al mărfurilor ce constituie obiectul prezentei cauze, la momentul intrării pe teritoriul postului vamal Leușeni, se afla la volanul cap-tractorului "Scania", n.î. C LN 629, ce tracta semiremorca "Schmitz", n.î. EA 256, ce transporta marfa S.R.L. "Vitalitifrukt Expo" din mun. Chișinău.

În condițiile art. 179, 187 alin. (1) și (2) Cod vamal, inculpatul avea obligația de a declara toată marfa destinată importului în Republica Moldova, ceea ce nu a fost respectat de către acesta. Ca urmare, în cadrul controlului vamal s-au depistat, în lăzile laterale ale semiremorcii, amplasate sub paleții din lemn, aparate de fotografiat, în valoare totală de 567.260 lei, ce urmau a fi importate de inculpat pe teritoriul Republicii Moldova, circumstanțe confirmate prin probele administrate, inclusiv declarațiile martorilor Beșleaga M. și Nimerenco V.

Referitor la argumentele apărării că inculpatul a acționat necunoscând despre existența lotului de marfă nominalizat, se reține că legislația vamală reglementează un șir de reguli obligatorii pentru transportatorii de mărfuri, iar inculpatul la momentul preluării încărcăturii avea și obligația să se informeze deplin despre genul încărcăturii ce urmează a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova, cantitatea acesteia și destinația mărfurilor, precum și să verifice integritatea, plenitudinea și autenticitatea documentelor de însoțire asupra mărfurilor preluate spre transportare.

Deși inculpatul nu a dorit și nu a prevăzut posibilitatea survenirii faptei incriminate, trebuia și putea incontestabil să o prevadă și să ia toate măsurile pentru a nu fi admisă, fapt nerealizat de către acesta, dar recunoscând că responsabil de transportarea și declararea mărfurilor este conducătorul unității de transport, adică el, în calitate șofer ce a preluat din România unitatea de transport.

Argumentele inculpatul că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de instanța de fond, relevate în sentință și verificate în instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Criticile cu privire la aprecierea probelor, efectuată de instanța de fond, exprimă opinia subiectivă a avocatului apelant, care nu are suport legal, în

sensul de a da o nouă apreciere probelor administrate în vederea achitării inculpatului.

Sunt irelevante alegațiile apărării că inculpatul nu cunoștea despre existența mărfurilor depistate la controlul vamal, deoarece în calitate de șofer era responsabil de transportarea și declararea mărfurilor depistate în unitatea de transport pe care o conducea, iar la momentul preluării încărcăturii avea și obligația să se informeze deplin despre genul încărcăturii ce urmează a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova, cantitatea acesteia și destinația mărfurilor, precum și să verifice integritatea, plenitudinea și autenticitatea documentelor de însoțire asupra mărfurilor preluate spre transportare.

Astfel, demersul apărării privind audierea martorilor și cercetarea actelor de însoțire a mărfii pentru stabilirea proprietarului acesteia, este neîntemeiat.

Totodată, infracțiunea săvârșită de inculpat - tentativa de contrabandă în proporții deosebit de mari, este o infracțiune formală. Potrivit art. 1 pct. 5) Cod vamal, această infracțiune se consideră consumată din momentul trecerii de facto a frontierei vamale a Republicii Moldova și din momentul depunerii declarației vamale sau al efectuării operațiunilor vamale care denotă intenția de a introduce bunuri nedeclarate.

Prin urmare, în speță au fost întrunite toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

În același timp, motivarea soluției în latura pedepsei contrazice dispozitivul sentinței, generând apariția unor îndoieli cu privire la mărimea și categoria pedepsei stabilite de instanța de fond.

Astfel, în partea descriptivă a sentinței s-au invocat motive privind aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege, în dispozitivul sentinței fiind stabilită o pedeapsă mai ușoară decât cea prevăzută de art. 248 alin. (5) Cod penal, dar fără a se face referire la dispoziția privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, această eroare judiciară urmând a fi corectată.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 79 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de scopul pedepsei penale care constituie restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, că inculpatul nu a fost anterior judecat, este caracterizat pozitiv, este cetățean străin, a săvârșit o infracțiune gravă din interes material, cu implicații în dezvoltarea relațiilor internaționale, precum și de rezonanță socială, fiind adusă atingere valorilor economice ocrotite de lege.

În asemenea circumstanțe, scopul pedepsei aplicate inculpatului se va obține în condiții nonprivative de libertate, fiind oportună aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și aplicarea inculpatului a unei pedepse mai blânde, de altă categorie decât cea prevăzută de lege – închisoarea.

5. Avocatul Oleg Spînu, a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel au dat o apreciere arbitrară probelor prezentate de acuzare.

Inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate or, declarațiile lui confirmă cu certitudine că a fost împuternicit de cunoscutul său pentru a prelua camionul din România, care era deja cu marfă pentru a o aduce la destinație.

Instanța de apel corect a reținut că responsabil de predarea mărfii este persoana pe nume Cristi și nu inculpatul. Din considerentul că camionul a fost preluat în zi de week-end, Cristi nu a transmis personal camionul inculpatului, urmând să-i comunice despre existența aparatelor de fotografiat.

Totodată, instanța de apel nu a dat nici o apreciere faptului că inculpatului nu i s-a comunicat aceasta, ultimul cunoscând doar că camionul este încărcat cu pomi fructiferi, care urmau a fi transportați la sediul S.R.L. "Vitalitifruit Expo" în mun. Chișinău.

La fel, organul de urmărire penală urma să audieze martorii Loghin C. și Lupu C., angajați a-i companiei S.R.L. "HD Transport", cu sediul în or. Iași, România, apărarea declarând o cerere în acest sens în instanța de apel, care a fost respinsă.

Inculpatului i-a fost îngrădit dreptul la un proces echitabil stipulat de art. 6 al CEDO, sentința de condamnare fiind bazată pe argumente neclare și incerte, care nu au fost posibile de a fi elucidate reieșind din probatoriul prezentat de acuzare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această consecutivitate și în raport cu argumentele invocate în recurs, care nici nu conțin indicarea unor concrete și clar definite erori de drept, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent

că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Beșlega M. și Nimerenco V., procesul-verbal din 22 aprilie 2013 de examinare a unității de transport, cap tractorului de model "Scania", n.î. C LN 629, condus de inculpat, ce tracta semiremorca de model "Schmitz", n.î. EA 256; raportul de evaluare nr. 448/2013 din 22 aprilie 2013, întocmit de Secția venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor a Biroului Vamal Leușeni potrivit cărui valoarea în vamă a aparatelor de fotografiat și accesoriilor reținute constituie 567.260 lei; procesul-verbal din 23 aprilie 2013 de examinare a declarației vamale; declarația vamală întocmită de Lupu P. la 22 aprilie 2013; procesul-verbal din 23 aprilie 2013 de examinare a aparatelor de fotografiat depistate, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*pct. 2. - 4. din decizie*).

La stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 79 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă mai blândă, de altă categorie.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească

de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Este de observat că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 3.1, 4, 5 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Pe lângă aceasta, conform art. 413 alin. (4), 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță. În termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată.

Totodată, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (*f.d.199*), avocatul nu a invocat în ședința instanței de apel probe suplimentare, inclusiv cele la care se referă în recurs – audierea martorilor Loghin C. și Lupu C., în conformitate cu prescripțiile din art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală, astfel încât instanța de apel întemeiat a respins demersul apărării în sensul vizat (*pct. 3.-5. din decizie*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în actul procedural vizat sunt prezumate a fi veridice.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost

întrunite elementele infracțiunii și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Oleg Spînu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 21 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2015, în privința inculpatului Lupu Paul Anatolie, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco